

(Iz)vanredni ministar

Nakon brojnih kritika, ministar za vanredne situacije konačno se svojski potrudio da opravda svoje prisustvo u, nakon šest meseci (gle čuda?!), još uvek nerekonstruisanoj Vladi. Čačanski magistar za sve i svašta (i ni za šta) „skromnu” prinadležnost zaradio je tako što je i sam upao (ispravnije rečeno – zaglibio se!) u nekoliko „vanrednih nezgoda” iz kojih je potom jedva izbavljen.

Naime, on je boraveći u Kostajaniku, poput svog vrhovnog šefa, izigravao neustrašivog superheroja (čitaj – donkihotovskog klipetu): onako sav nazoljen pošao je u obilazak jalovišta rudnika Stolice, ne sluteći šta će ga dočekati ispod tamošnje brane koja je popustila još za vreme prolećnih „biblijskih” poplava. Već nakon prvog koraka do kolena se zaglibio u živom blatu. Što se više batrgao to je dublje tonuo i, da mu se ubrzo nisu našli spretni lokalci, verovatno bi doživeo sudbinu izvesnih volova koji su na istom mestu nedavno tonuli. Da bi nimalo laganog ministra nekako izvukli iz kaljuge domaćini su doslovce morali ne samo da ga izuju i cipela, već i iz čarapa!

Taman što se iz jedne nevolje izbavio, „odvažni” Velja se bezglavo ustremio u drugu, to jest sumanuto zapucao s pentranjem uz tridesetak metara visoko brdo skliske jalovine, kuda bi se i spretna divokoza teško uzverala. I ponovo mu je u poslednji čas pritekla lokalna „spasilačka ekipa”, a jedan od njih je, u sudbonosnom trenutku, pridržao ministarsku pozadinu, kako se ova (sa ostatkom magistarske mase) ne bi strovalila niz opasnu strminu.

A to kolikih se „rizika” zarad „opštenarodnog dobra” dotični latio najbolje ilustruje prisećanje na vreme kada je ovaj „velikomučenik” morao da, iz tobože zdravstvenih razloga, u sopstvenom dvorištu izgradi „minijaturno olimpijsko bazenče”!?

Navedena tragikomična ludorija ujedno je i najprecizniji prikaz naše surove političke stvarnosti. Tako smo, uz sijaset ministara – menadžera, kursista, kvazieksperata, „kontraverznih bizmismena”, julovaca i raznih drugih preletača, dobili i jednog veseljaka marke „from the Čačak”.

Još samo da mu se, kao nakon nebrojenih tuluma u Guči, nosić zacrveni i predstava može da počne...

J. Filipović